

Letní a téměř prázdninové vydání
NAŠEHO ŠKOLNÍHO ČASOPISU

DŘEVÁK

Prestižního nepravidelného-občasníku cool pubertáka
číslo 3
2010/2011

Červen, ten je prima měsíc,
těším se jak malý zajíc:
NA CO? - na exkurze a výlety
- na srandičky a úlety
- na poslední úkoly
- na chození do školy (mám to za pár)
- trochu méně na známky
- a už žádné poznámky

HLAVNĚ VŠAK NA PRÁZDNINY!!!

Červen očima žáčků 1. stupně

Redakční rada pro vás vybrala některé příspěvky žáků 1. stupně, které se týkaly školních výletů a akcí uspořádaných pro děti v měsíci červnu.

3. června – pátek Dětský den

Pavlíčka a Adélka:

Letěl vrtulník a z vrtulníku skákali parašutisté. Šli jsme si do vrtulníku sednout. Měli jsme výbornou vanilkovou a jahodovou točenou zmrzlinu. Udělali nám krásný dětský den. Nejlepší soutěž byla lezení v bunkru.

Monika a Aneta:

Byl tam i vrtulník a dokonce z tama skákali parašutisti. Nejlepší zážitek byl, že jsme vešli do vrtulníku a pak jsme lízali zmrzlinu.

Eliška a Kuba:

Byli jsme v zámecké zahradě, kde jsme dělali soutěže. Byly zábavné, dělali jsme náramky, navlékali korálky. Obědvali jsme řízek s chlebem a ředkvičky. To byl dobrý oběd!!!

TATÁŽ SPRÁVNÁ PARTA DRUHÁKŮ PŘISPĚLA SVÝMI ZÁŽITKY ZE ŠKOLNÍHO VÝLETU:

Ve čtvrtek 16. června jsme byli na školním výletě. Nejdříve jsme navštívili krásnou jeskyni, kde nás provázel průvodce Filip. Schody tam byly kluzké a viděli jsme i netopýra. Kdo chtěl, mohl počítat krápníky. Viděli jsme i skřítky, kteří po sobě házeli koblihy. A pan průvodce zhasl světla a my se po tmě báli a pak si mohli přát přání. U propasti v lese jsme koukali a koukali a neviděli jsme na dno. Taky jsme si nakoupili kamínky a náhrdelníky.

PS: Druháci jsou opravdu „psavci“ a to jsme vybrali jen některé postřehy z obou akcí. Doufáme, že chuť psát druhákům vydrží i do dalších let.

Pátáci si pochvalovali svůj školní výlet, zejména návštěvu Javoříčských jeskyní

Jolanka:

Šli jsme obrovským prostorem, ve kterém voda vytvořila krásné sochy a krápníky. Sochy byly jedna hezčí než druhá a připomínaly hodně věcí. Chlad doplňoval příjemnou atmosféru. Když jsem se podívala nahoru, byly tam rampouchy. Průvodkyně nám ukázala, jak vypadá jeskyně bez osvětlení. Byla tam černočerná tma, nic jsme neviděli. Bylo to jako zkouška, jak se cítí slepý člověk.

Natálka:

Nejlepší krápníky byly jen 4 mm od sebe. Krásné bylo i to, jak voda a krápníky vytvořily něco jako záclonu nebo závěs. Viděli jsme, jak příroda vytvořila podobu dortu, Krakonoše s holí, zasněžený strom, Madonu s dítětem, vodníka u rybníčku či ztroskotaný parník. Až venku jsme si uvědomili, že jsme chodili pod zemí. Bylo to úžasné a doufám, že to ještě někdy uvidíme.

Davidovi se líbilo jezírko i lvice s mládětem, nejvíc však kopec zmrzliny politý šlehačkou.

Vaška zase překvapilo malé jezírko plné peněz, dokonce i s padesátikorunou. Líbili se mu i netopýři, kteří létali po stropech.

Lucka obdivovala tenkou záclonu z krápníků, která byla zbarvena červeně, protože přes ní prosvítal kámen.

Marušku nadchl Bouzov s krásně vyzdobenými místnostmi, tajným vchodem v jídelně i lovecká síň s kresbami na stěnách a tvary divoké zvěře. Z balkonu hradu byl krásný výhled na okolní lesy a louky. Také jsme se dozvěděli, že se na hradě točilo mnoho českých pohádek, například pohádka O princezně Jasněnce a létajícím ševci.

Obyčejné-neobyčejné životopisy sedmáků

Sedmáci jsou občas pořádní rošťáci, ale smysl pro humor jim určitě nechybí. Napsat obyčejný životopis, to není žádná věda, ale schválně jestli poznáte, komu patří následující životopis z „raných“ let života.

- Nejmenší „mimino“ třídy vážilo jen 2,30kg a kdyby to byla holka, byla by to Evelínka. Hošík se cpal nejraději přesnídávkami, rád „mordoval“ kočky a starší sestra ho občas při hlídání vyklopila. Dnes je z něho statný mladý muž, ale občasné dětské žvanění a hloupé nápady mu zůstaly i dnes.

- Do téhle slečny by nikdo neřekl, že jako druhorozená holka měla být na přání tatínka Ondra, pochutnávala si jako batole své sestře ve vzteku hodila i ráda pejsky a vzorně sestřičku.

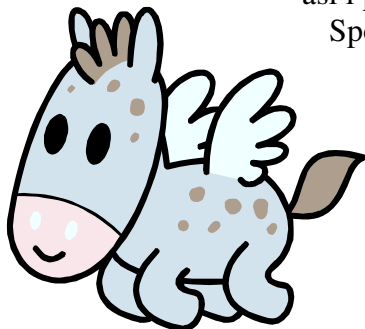

nejraději na bramborové kaši a hrnec na hlavu. Má dnes pečuje o mladší

- Tenhle milovník rajske tu ani neměl být, protože ho ve 3 letech málem spláchla vlna v Chorvatsku. Drobeček s váhou 2,95 kg po narození moc nevyrostl, ani nepřibral, ale co se týče sebevědomí, tak to by mohl rozdávat. No nedivme se, náš budoucí profesionální motocyklový závodník na to asi má.

- Tuhle sympat'áčku vychovávala jako malou prababička, kterou milovala- asi i pro její skvělé omáčky, nejoblíbenější jídlo dětství. Spolužáci vědí, že k ní patří poníci, psi a další zvířátka. Je docela zajímavé, že tahle štíhlá dívenka byla při narození největší cvalík 7. třídy.

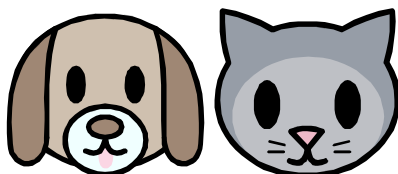
Nápověda: Tomáš, Ivana, Vendulka, David

Pohádky – nepohádky našich devátáků

O pejskovi a kočičce

Když se jednoho dne vydal pejsek do lesa, potkal kočičku v sexy oblečku a tak se skamarádili. Po dlouhém přemýšlení se rozhodli pro společnou domácnost. Teď přišly na řadu finance, a tak se oba rozhodli, že si najdou práci. To ještě pejsek netušil, že kočička na něj šije budou. Protože jí kdysi ublížil, rozhodla se, že podstoupí náročný výcvik, aby se mu pomstila. Všechno šlo přesně podle plánu až na to, že se chudák kočička do milého pejska zamilovala. Už nekula pomstu, ale přemýšlela co udělat, aby si svého pejska mohla nechat. Kontaktovala svého přítele plastického chirurga a ten pejska přeoperoval a udělal z něho fešáckého kocoura. Nevíme, jestli to nebyla pro pejska pomsta, ale vždyť víte, jak to chodí - pohádky musí mít šťastný konec.

Sličná pohádkářka I.D.

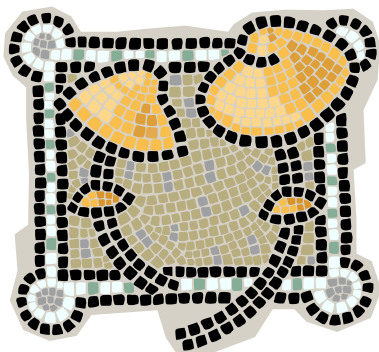

Pohádková babička

Jedna kulhavá pohádková babička přišla k panu doktorovi a stěžovala si jak jí bolí nohy. Pan doktor, který kouzlům vůbec nerozuměl, zrovna stávkoval, a tak jí pouze zakázal chodit po schodech. Za 14 dní přiběhla babička znovu a dobře naladěný doktor konstatoval, že už chodí mnohem lépe. Babička mu řekla: „No, už mě taky nebavilo šplhat po hromosvodu.“

Vtipálek T.S.

Kouzelné houby

Za jedním smradlavým tchořem a chlupatým vorvaněm žila plesnivá stařenka, která nebyla zrovna nejmladší a nejkrásnější, ale měla nádherné zlaté vlasy. Jednoho dne se rozhodla, že se setká s huňatým princem, se kterým se někdy v minulém životě seznámila. Princ ji chtěl potěšit, a tak jí u lesa nasbíral kouzelné houby, o kterých věděl, že po nich bude veselá, a tak si ho vezme. Stařenka si vzala pár houbiček a ocitla se v jiném světě. V tom světě se cítila dobře, skvěle, a tak si huňatého prince spletla s krásným a úžasným chlapem. Tak se vzali a po čase zjistila, že je pořád huňatý, a tak si kouzelné houby bere den co den.

Psycholožky z manželské poradny K+K

Dějiny mých úspěchů aneb loučení se se školou

Mým prvním a nejdůležitějším úspěchem je, že jsem se narodila zdravá. Jako každý jsem se naučila chodit, mluvit atd. V mateřské škole jsem vyhrála 1. místo v hodu míčkem a 2. místo v běhu. V 1. třídě jsem si přečetla svou první knihu, která se jmenovala Vánoční příběh. Mimo to jsem se naučila psát, počítat a sčítat, odčítat, násobit a dělit. Ve 3. třídě jsem vyhrála pěveckou soutěž Zlatý krkavec. Rok na to školní Superstar. Další rok jsem se zúčastnila další pěvecké soutěže, kde jsem se dostala do stříbrného pásma. V 6. třídě už jsem se zpěvu přestala věnovat a zkusila jsem olympiádu v AJ, kde jsem si „vybojovala“ druhé místo. V devítce jsem si to zopakovala, ale už jsem nebyla tak úspěšná a skončila na 6. místě. Asi poslední soutěží je Kladenská veverka a byla jsem na nádherném 1. místě. Jsem ráda, že mě vzali na střední školu a že jsem se dostala až do 9. třídy. Když se ohlédnu za těmi devíti roky mé školní docházky, musím uznat, že to byly většinou krásné roky. Těžko se mi bude loučit se spolužáky, s opravdovými kamarády, se kterými jsem zažila spoustu legrace. Děkuji této škole i všem vyučujícím za všechno, co jsem tu zažila.

Petra Jančíková

Redakční rada tohoto vydání:

- **Petra Jančíková**
- **Denisa Bršťáková**
- **Nicola Kolaříková**
- **Monika Tomčíková**
- **Kateřina Přikrylová**

Zodpovědný šéfredaktor: **Jan Pecháček**